

Mands Bundgarn uden for et allerede udsat Bundgarn, skal der være en Afstand af mindst 10 Favne o. s. v., medens det i Forslaget hedder: sættes et Bundgarn uden for et andet. Men i begge Tilfælde er det uheldige Bestemmelser, som det ærede Fiskeriudvalg sikkert vil indrømme os efter en nærmere Forklaring. Skal Sætningen forstaas saadan, at man, naar man sætter to Bundgarn, skal have en Aabning af 10 Favne mellem yderste og inderste Garn, saa vil dette have en betydelig Formindskelse af Fangsten til Følge. Thi det er en almindelig Mening blandt Bundgarnsfiskere, at baade Sild og Hornfisk, og særlig de sidste, følge Raden saavel ind- som udefter; kommer nu en Stime Fisk og træffer den yderste Rad for indadgaende, vil den ganske sikkert, naar den træffer Aabningen mellem Garnene, benytte denne Omstændighed til at smutte igennem og begge Garnene efter al Sandsynlighed gaa glip af Fangsten; det er i hvert Fald et Faktum, at man meget nødig har Aabning mellem inderste og yderste Garn, og skulde dette være Forslagets Mening, er det uheldigt. Skal paa den anden Side Forslaget forstaas saaledes: Sættes anden Mands Bundgarn uden for et allerede udsat Bundgarn, saa vil dette have endnu uheldigere Følger. I Fiskerilovforslagets § 4 gives der Bundgarnsfiskeren en Slags Fortrinsret til Pladsen, naar han bruger denne til Stadighed uden anden Afbrydelse end den, der foraarsages af Aarstiden. Skal nu dette gælde baade den Bundgarnsfisker som først har sat sit Garn og den, som sætter uden for, blive de altsaa to om Pladsen, og hver af dem kan efter Lovforslaget gøre sin Fortrinsret gældende. Hvilke Følger dette kan have, behøves vel neppe at gøres opmærksom paa, og en Side af Sagen, som ikke er af mindre Betydning for Bundgarnsfiskeriet, er de formindskede Afstande. Naar det hedder i 3die Stykke, § 14: Andre Redskaber, tjenlige til Sildefangst, maa ikke komme udsatte Sildebundgarn nærmere end foran fastsat; for Sildebundgarn indbyrdes, maa hertil bemærkes:

Naar 2den Mands Bundgarn kan sættes 10 Favne uden for et allerede udsat Bundgarn, kunne andre til Sildefangst tjenlige Redskaber, saasom Sildegarn, ogsaa sættes i samme Afstand fra Bundgarnshovedpælen, men dette er jo en meget stor Indskrænkning i den Beskyttelse, som Fiskeriloven af 1888 giver Bundgarnene, thi denne Lov forbyder jo at sætte Redskaber nærmere end 40 Favne ud for Hovedpælen, medens nærværende Lovforslag siger 10 Favne.

Vi tillade os da i Henhold til foranførte at henstille til det ærede Udvalgs Overvejelse at udelukke de 4 sidste Linier af 2det Stykke i § 14, samt at 3die Stykke i samme Paragraf gives følgende Ordlyd:

Andre Redskaber, tjenlige til Sildefangst, maa ikke komme udsatte Sildebundgarn nærmere end 40 Favne ud for Hovedpælen, og 200 Favne til Siderne.

Nr. 41.

Et 6 Mands Udvalg — valgt af og repræsenterende samtlige Fiskere paa Fiskepladserne: Præstøfjorden, Kallehave, Petersværft og Masnedsund —

har tilstillet Udvalget følgende Ændringsforslag:

§ 5. I. Stk. 1. *Udvalget fraraader paa det indstændigste Bestemmelsen om Anbringelse af Flag og Lanterne paa Mærkepælene og foreslaar derfor Stk. 1 ændret derhen:*

„Ved Bundgarn, Aaleruser, Rejeruser, Laksegarn og deslige Redskaber, som ere fastgjorte til Pæle, skal Hovedpælen eller den yderste Pæl mindst rage 5 Fod over Vandet.

Ved Bundgarn skal denne Pæl yderligere være forsynet med en Topbetegnelse, saasom Fiskenet, Granris eller lign.“

I Overensstemmelse hermed foreslaas II., Stk. 1 ændret derhen:

„Her gælder for Afmærkningen kun de ovenfor under I., Punkt 1, 2 og 3 givne Regler, med den Indskrænkning, at Stagernes Højde over Vandet indskrænkes til det halve.“